

14.84x19.14	1	עמוד 22	ישראל היום! - כותרת	01/05/2024	90085042-8
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

דן מרגלית

אל ארץ הזהב

הלבנים. מישוהו מפקפק בכך? ההתפרעות האלימה נגד היהודים לא החלה בגלל כיבוש עזה, והיא גם לא תיפסק אם רה"מ בנימין נתניהו, מטעמים אנוכיים שלו, יימנע מלפרוץ לרפיח (וכך ראוי ממילא). כאמור, מנקודת ראות ציונית, ההתפתחות המחריי־ דה אינה מפתיעה – היא בלתי נמנעת. השמאל הקיצוני והאפרוריאמריקנים והפלשתינים בארה"ב רוצים לגמד את הנוכחות היהודית בארצם. רב הצער שב־2024 עדיין קיימת מגמה כזאת. המדינה היהודית קיימת בראש ובראשונה כדי לקדם סכנות כאלה, ולא בכדי החוק הראשון שחוקק בידי דוד בן־גוריון ב־1948 ביטל את תקנות הספר הלבן של המנדט הבריטי והוביל לחוק השבות, הפותח את שערי ישראל בפני כל יהודי בכל עת. לפי חכמים, יום קיבוץ הגלויות חשוב כיום שבו

סניפי התנועה הציונית בעולם קבעו שהיעד של חב" ריהם הוא לעלות לארץ ישראל ולהתיישב בה. רק בשתי מדינות לא חתרו לכך. יהודי גרמניה העריכו כי מתקיים קשר תרבותי וערכי אינטימי בינם לבין האומה המארחת אותם, ולא שעו לא־ זהרותיו של פרופ' גרשום שלום, שכמעט ברעת יחיד חלק על הנחתם האופטימית. לפיכך, הם ריכזו את היעד. מטרת הציוני הגרמני אינה לעלות לארץ (אם כי הרבר רצוי), אלא לעשות לפחות פרק אחד בחייו במולדת העתיקה. בארה"ב דילגו הציונים אפילו על הקורט שבגרמניה. היא היתה ה"גאלדענע מדינה" (ארץ הזהב), ומראש לא היו בה חוקים המפלים את היהודים, ו"שישו בני מעיי". כיצד נתפס האופטימיזם הנאור והמאיר הזה משלהי המאה ה־19 בתצלום עדכני מהקמפוס באוניברסיטת קור לומביה שבניו יורק, ובעוד מוסדות אקדמיים? ומדוע סטור דנטיות יהודיות מורידות מצווארן את המגן דוד? וכיצד אפילו מוסדות רשמיים מייעצים לסטודנטים יהודים לא להגיע לאוניברסיטה? אפרטהייד בארה"ב? ראשיתו? עליית מדרגה? ציוני קלאסי אינו מופתע.

ציוני קלאסי אינו מופתע. הוא דואב את ההשפלה במדינה הידיונית, אבל ההנחה הציונית מימי ד"ר הרצל היא שהעולם יקיא מתוכו את המיעוטים היהודיים

הוא דואב את ההשפלה שעוברים יהודים במדינה הידיונית ביותר שידע עם ישראל מעודו, אבל ההנחה הציונית מימי ד"ר תיאודור הרצל היא שהעולם יקיא מתור כו את המיעוטים היהודיים. הנה – מה שהציונות הזהירה מפניו בכל התקופות ובכל הארצות מתרחש ב־2024. לפי אחד ממנהיגי המחאה הפרופלשתנינית, שמאתגרת את שלטון החוק השויוני ברמוקרטיה הגדולה, "לציונים אין זכות לחיות". התגובה היתה חריפה, והוא חזר בו, אבל הכל יודעים היטב כי זוהי השקפתו, וכי היא משקפת נטייה חזקה בהתפרעות אמריקנית. לא מלחמת המגן של ישראל ברצועת עזה היא הסיבה להתפרצות האנטישמיות. האן יונס ורפיח הן רק המאיץ לתהליך קיים, ממש כפי שהריגת דיפלומט גרמני בפ־ ריז היתה תירוץ בלבד לליל הבדולח ב־1938. כרגיל בהיסטוריה, רק בראשיתו מכוון הזעם נגד היהודים – ולאחר מכן הוא מתרחב למלחמת איבה גזענית. לו יכלו להכות את היהודים שוק על ירך, אנשי המחאה היו מע־ צימים את מאבקם נגד כל הבורגנים והעשירים, ובעצם

נברא העולם. זה בוודאי נכון בהקשר למי שקשר את האידיאולוגיה שלו בציונות. לצד זה, קיים הנושא המעשי היומיומי. אסור ליהודים להימנע מלבקר באוניברסיטה או לחשוש מלדבר בשפה העברית ליד פרינסטון וייל והרווארד, כי הנסיגה וההס־ תגרות לא פותרות בעיה, אלא מחריפות אותה. בהגיעו לקשיב לאחר הפוגרום, חיים נחמן ביאליק כתב את הביקורת שבשיריו, שבו לעג ובו לגבר היהודי שלא חש להגן על אשתו ועל ילדיו, אלא העדיף להתחבא. הלקה מראשית המאה ה־20 מתקיים גם עתה. על היהודים לחזור להקים את הליגה להגנה עצמית. במקום שבו אין משטרה – על היהודים להגן על עצמם כחוק. גז מדמיע. מקל. נבוט. אקדח ברישיון. רק לא להתכווץ. רק לא לסגת. האנטישמים מבינים רק את שפת הכוח. כן, לשבור.